

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1TdoV/2/2024
Identifikačné číslo spisu:	9520100090
Dátum vydania rozhodnutia:	10.02.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:9520100090.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera, JUDr. Martina Bargela, JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci obvineného C. L. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 10. februára 2026 v Bratislave, o dovolaní obvineného C. L. proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. apríla 2021, sp. zn. 4 To 14/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného C. L. odmieta.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd rozsudkom z 20. októbra 2020, sp. zn. 2T/14/2020, uznal obvineného za vinného z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona na tam uvedenom skutkovom základe.

Za to mu podľa § 144 ods. 1, § 37 písm. a), g), § 38 ods. 4 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 23 rokov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Okrem toho mu podľa § 61 ods. 2, § 37 písm. a), g), § 38 ods. 4 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 5 rokov a podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona mu zhabal zaistený skladací nôž s čiernym obalom. Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona mu zároveň uložil ochranný dohľad na 3 roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu zároveň uložil povinnosť nahradiť škodu poškodeným C. K. a G. K. - každému zvlášť 13 000 eur a obidvom spoločne a nerozdielne 892,37 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozsudkom z 27. apríla 2021, sp. zn. 4 To 14/2020, podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku zrušil uvedený rozsudok Špecializovaného trestného súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil obvinenému podľa § 144 ods. 1, § 37 písm. a), g), § 38 ods. 4 Trestného

zákona trest odňatia slobody vo výmere 23 rokov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia.

Obvinený proti tomuto rozhodnutiu najvyššieho súdu ako i jemu predchádzajúcemu konaniu podal dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

Naplnenie uplatneného dovolacieho dôvodu obvinený spája so znaleckým posudkom MUDr. K. I., ktorý nesmel byť v konaní použitý pre jeho negatívny pomer k tomuto znalcovi, s ktorým mal dlhoročný nepriateľský vzťah. Obvinený v tejto súvislosti uviedol, že na menovaného znalca, ktorý od neho žiadal úplatky a ohováral jeho pohrebnú službu, podal niekoľko trestných oznámení.

Za ďalšie pochybenie obvinený označil to, že odvolací súd svoje rozhodnutie (na s. 14) oprel aj o jeho nepoužiteľnú výpoveď v procesnom postavení zadržanej podozrivej osoby.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby najvyšší súd vyslovil porušenie zákona a zrušil napadnuté rozhodnutie ako aj jemu predchádzajúce konanie.

Prokurátor bez akéhokoľvek odôvodnenia navrhol odmietnuť dovolanie obvineného ako nedôvodné.

Obvinený v nadväznosti na toto vyjadrenie prokurátora v podaní zo 16. januára 2024 uviedol, že naňho menovite podal trestné oznámenie, keďže ako prokurátor mal zneužiť svoju právomoc tým, že nedal na expertízu oblečenie, ktoré mal na sebe počas súboja s poškodeným. Práve táto expertíza by totiž preukázala, že k súboju, spôsobom ako ho popisoval v rámci svojej obhajoby, došlo. Tento prokurátor zároveň pochybil, keď nevyhlásil znalca MUDr. K. I..

Obvinený ďalšími podaniami z 29. apríla 2025 a 27. októbra 2025 doplnil svoje dovolanie o námietku nezákonnosti správy o prehliadke mŕtveho zo 14. novembra 2019, keďže túto správu vyhotovil MUDr. C. R., s ktorým má dlhodobu rovnako nepriateľský vzťah.

Najvyšší súd ako súd dovolací po zistení, že dovolanie obvineného spĺňa všetky formálne podmienky podľa § 382 písm. a), b) a d) až f) Trestného poriadku, sústredil svoju pozornosť na jeho vecnú stránku a dospel k záveru, že mu nie je možné vyhovieť, nakoľko zrejším spôsobom nespĺňa dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o východiská, s ktorými najvyšší súd pristupuje k posudzovaniu jednotlivých dovolaní, jeho viazanosť dôvodmi podaného dovolania v zmysle § 374 ods. 1, ods. 2 a § 385 ods. 1 Trestného poriadku sa netýka formálno-právneho uplatnenia niektorého (či viacerých) z dovolacích dôvodov vymedzených v § 371 ods. 1 až 3 Trestného poriadku, ale vecných chýb, ktoré dovolateľ vo svojom podaní namietol [rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod č. 120/2012]. To znamená, že dovolateľ musí špecifikovať, ktorú časť rozhodnutia napáda (či spochybňuje zákonnosť rozhodnutia ako celku alebo len niektorý/é z jeho výrokov a prípadne aj konanie, ktoré predchádza tomu zodpovedajúcej časti) a v nadväznosti na to uviesť konkrétne chyby, ktoré majú zakladať nezákonnosť dotknutej časti rozhodnutia. Z uvedeného vyplýva, že zodpovednosť za kvalitu dovolania znáša sám dovolateľ, keďže iba ten určuje rozsah a hĺbku posudzovania veci dovolacím súdom. Inými slovami dovolací súd nemôže na seba prebrať vlastnú aktivitu dovolateľa a iniciatívne zisťovať chyby v napadnutom rozhodnutí alebo aj v jemu predchádzajúcom konaní, ktoré by zodpovedali niektorému z prípustných dovolacích dôvodov.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Jednou z podmienok úspešného uplatnenia citovaného dovolacieho dôvodu je porušenie zákona svojou povahou a závažnosťou zodpovedajúce porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V tomto zmysle nesprávny procesný postup pri získaní

alebo vykonávaní dôkazov môže viesť k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, iba ak mal negatívny materiálny dopad na práva obvineného, a teda ak jeho odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého získanie alebo vykonanie sa spochybňuje (rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 24/2020-I.).

Namietaná výpoveď nebola rozhodujúca pre usvedčenie obvineného, a preto ani námietka zákonnosti, resp. jej použiteľnosti a priori nie je spôsobilá viesť k naplneniu dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku. Bližšie skúmanie zákonnosti namietaného dôkazu je za daného stavu v tomto štádiu konania nadbytočné.

Ako totiž vyplýva z odôvodnení oboch meritórnych rozhodnutí, obvinený bol odsúdený na základe iných - zákonnosť nespochybňujúcich dôkazov, a to najmä neskorších vlastných výpovedí, v ktorých potvrdil usmrtenie poškodeného s tým, že jeho tvrdeniu o sebaobrane súdy neuverili nielen s poukazom na zistenia vyplývajúce z namietaného znaleckého posudku, ale aj výpoveď svedkyne Mgr. M. L. A. (podporenej výpoveďami nepriamych svedkov PaedDr. G. H., C. I. a G. A.) a viaceré skutočnosti ako: krátky časový sled udalostí, absencia poranení obvineného pri jeho telesnej prehliadke a biologických stôp obvineného na hodinkách poškodeného, fyzická prevaha obvineného nad poškodeným, praktizovanie tréningov boxu, absolvovanie kurzov sebaobrany obvineným, zmena v spôsobe jeho obhajoby, päťnásobné bodnutie poškodeného a zistenia preukazujúce konanie s vopred uváženou pohnútkou (k tomu bližšie pozri najmä s. 18 až 26 rozsudku Špecializovaného trestného súdu a s. 20, 23 a 25 druhostupňového rozsudku), pričom odvolací súd použil jeho výpoveď v procesnom postavení zadržanej podozrivej osoby zo 14. novembra 2019 iba jedenkrát, popri iných dôkazoch, pri formulovaní čiastkového záveru o účelovosti o nepresvedčivosti jeho verzie skutkového deja. Uvedené najlepšie dokumentuje odôvodnenie odsudzujúceho rozsudku Špecializovaného trestného súdu, v ktorom sa výslovne uvádza (na s. 3 a 22), že súd na túto výpoveď neprihliadal.

Otázka zákonnosti znaleckého posudku z odvetvia súdneho lekárstva, vypracovaného znalcami MUDr. M. T. a MUDr. K. I., je vylúčená z posúdenia najvyššieho súdu v tomto dovolacom konaní, nakoľko obvinený obsahovo totožnú námietku, založenú na zaujatosti neskôr menovaného znalca, uplatnil už vo svojom prvom dovolaní, ktoré bolo odmietnuté uznesením najvyššieho súdu z 10. októbra 2023, sp. zn. 1 TdoV 8/2022.

Napriek tomu, že obvinený je v zmysle § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku oprávnený podať dovolanie proti tomu istému rozhodnutiu opakovane, aj keď sa jeho skoršie dovolanie odmietlo podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku pre zrejmé nesplnenie dôvodov dovolania, v ďalšom dovolaní môže (za splnenia aj iných podmienok) účinne namietat iba nové (dovtedy neuplatnené) pochybenia, keďže opätovnému prieskumu tých istých výhrad bráni prekážka veci rozhodnutej (res iudicata). Uvedené pritom platí bez ohľadu na to, či dovolací súd k takejto námietke v skoršom konaní zaujal vo svojom odôvodnení konkrétne stanovisko, nakoľko podľa ustálenej rozhodovacej praxe nie je úlohou súdu odpovedať na všetky nastolené otázky, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie podstatný význam (k tomu pozri uznesenie najvyššieho súdu z 27. marca 2024, sp. zn. 4 Tdo 74/2021, rozsudok najvyššieho súdu z 1. októbra 2025, sp. zn. 1 Tdo 35/2025, a primerane aj rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 51/2021).

Pokiaľ ide o výhrady k postupu prokurátora, ktoré obvinený zhrnul vo svojom podaní zo 16. januára 2024, tieto nezodpovedajú uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku. Trestné oznámenie, ktoré obvinený v tomto podaní spomína, bolo doručené polícii 4. februára 2021 (zv. 6, č. l. 1 857), a teda v čase, kedy obvinený na túto skutočnosť mohol poukázať počas dovolacieho konania vrátane verejného zasadnutia konaného 27. apríla 2021, na ktorom bol tento prokurátor osobne prítomný, čo však neurobil, a preto túto námietku v zmysle § 371 ods. 4 Trestného poriadku nemožno účinne uplatniť ani v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, ktorý pripúšťa podanie dovolania aj v prípade, ak vo veci konal prokurátor, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

Odhlídnuc od naposledy uvedeného záveru, pochybnosť o zaujatosti prokurátora bez ďalšieho nezakladá, ak obvinený naňho podal trestné oznámenie, ktoré bolo navyše vyhodnotené ako neopodstatnené (pozri zv. 6, č. I. 1 857 až 1 860), alebo ak sa nestotožňuje s jeho postupom vo veci (k tomu pozri § 32 ods. 6 Trestného poriadku a primerane rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 11/2009-I. a II.).

Napokon, námietkou uplatnenou 16. januára 2024 sa obvinený v konečnom dôsledku domáha iných - pre seba priaznivých skutkových zistení o sebaobrane, hoci táto jeho obhajobná verzia bola presvedčivo vyvrátená, ako to vyplýva aj zo skoršej časti tohto rozhodnutia.

Dovolací súd sa nemohol bližšie zaoberať ani zákonnosťou správy o prehliadke mŕtveho zo 14. novembra 2019 (zv. 2, č. I. 521), keďže obvinený túto námietku v zmysle § 370 ods. 1 Trestného poriadku uplatnil oneskorene - po uplynutí troch rokov od doručenia napadnutého rozhodnutia obvinenému alebo jeho obhajcovi (pre začiatok počítania tejto lehoty je relevantné neskoršie doručenie). Napadnuté rozhodnutie bolo obvinenému doručené 11. júna 2021 a jeho vtedajšiemu obhajcovi 14. júna 2021 (zv. 5, č. I. 1 617), pričom dotknutú námietku v dovolaní uplatnil po prvý raz až 29. apríla 2025 (k povinnosti včasného uplatnenia dovolacích námietok pozri rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 96/2018).

Na podklade týchto úvah najvyšší súd jednomyselne odmietol dovolanie obvineného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.